

3. Абросімов В. Правове забезпечення діяльності авіаційних підприємств в Україні / В. Абросімов // Україна кримінальна. – 2013. – 14 лютого. – С. 4.

УДК 346.1:334.716:629.73 (043.2)

Моргун А. О., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Козирева В. П., к.ю.н., доцент

ДОСУДОВЕ ВРЕГУЛЮВАННЯ ГОСПОДАРСЬКИХ СПОРІВ АВІАЦІЙНИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Основна мета досудового врегулювання господарських спорів – усунути або попереджати негативний вплив на виробництво з боку контрагентів суб'єкта господарювання шляхом застосування до них правових норм.

Вирішення спору в досудовому порядку, іншими словами, це вирішення спору за допомогою інституту претензії.

Пред'являючи претензії, один суб'єкт господарювання вказує іншому на його неправильні дії або помилки, які неправомірно зачіпають його інтереси, і вимагає їх усунення або виправлення добровільно, посилаючись при цьому на нормативний акт і фактичні обставини справи. У цьому полягає суть кожної претензії. І якщо суб'єкт господарювання задовольняє пред'явлену претензію, то відпадає потреба передавати справу для розв'язання до судових органів.

Досудове врегулювання господарських спорів є одним із спірних положень сучасного українського господарського процесу. Дискусія про необхідність існування цього інституту триває давно, що вказує на неоднозначність і складність даного питання. Цілком природно, що сторони господарського конфлікту повинні самотійно вжити всіх можливих заходів для мирного розв'язання спору, що виник, і лише потім звертатися до суду. З іншого боку, існування подібного бар'єру є, по суті, обмеженням права на судовий захист [2].

Як зазначає Домбровський С. Ф., доцільно звернути увагу на вирішення спорів у досудовому порядку, який склався в практичній роботі юридичних та інших служб суб'єктів господарювання [3].

Досудовий порядок господарських спорів регулюється Господарським кодексом України, Господарським процесуальним кодексом України, Цивільним кодексом України та іншими нормативно-правовими актами.

Але порядок досудового врегулювання спорів не поширюється на спори:

- про визнання договорів недійсними;
- спори про визнання недійсними актів державних та інших органів, підприємств і організацій, які не відповідають законодавству і порушують права та охоронювані законом інтереси підприємств і організацій;
- спори про стягнення заборгованості за опротестованими векселями;
- спори про стягнення штрафів Національним банком України з банків та інших фінансово-кредитних установ;
- спори про звернення стягнення на заставлене майно [1].

Особливу увагу на авіаційному підприємстві потрібно приділяти категорії справ, що викликають найбільше занепокоєння. Вивчивши й узагальнивши претензійну та судову практику за окремими категоріями справ або підбивши підсумки цієї роботи за певний період, юридична служба подає матеріали з відповідними висновками і пропозиціями керівництву підприємства.

Матеріали узагальнення претензійної роботи рекомендується обговорювати на засіданнях керівництва авіаційного підприємства. При цьому роботу з підготовки цих матеріалів слід виконувати разом із працівниками відповідних служб і структурних підрозділів з метою поглибленого вивчення причин спорів.

Деякі науковці та практики вважають, що порядок досудового врегулювання господарських спорів взагалі не потрібен, бо він діяв ефективно лише завдяки особливостям радянської господарської системи, а в нових умовах не може ефективно застосовуватись і втратив популярність серед суб'єктів господарювання [2].

На думку Домбровського С. Ф., претензійні документи до винних юридичних осіб або фізичних осіб-підприємців дають можливість бухгалтерії, фінансовому, економічному або юридичному відділам контролювати виконання договірних зобов'язань, витрачання матеріалів, стягувати у конкретних посадових осіб завдані збитки [3].

Підсумовуючи вищевикладене, слід підкреслити, що претензійна робота суб'єкта господарювання спрямована на вирішення завдань:

- відновлення порушених прав та захист законних інтересів підприємства;
- виявлення причин та умов невиконання умов господарських договорів;
- виявлення причин та умов безгосподарності, крадіжок майна, псування продукції (товарів) або зниження їх якості;
- попередження порушень державної, планової, договірної дисципліни та чинного законодавства;
- поліпшення економічних показників господарської діяльності підприємства;
- відшкодування за рахунок винних осіб завданих суб'єкту

господарювання (підприємництва) завданих збитків.

Отже, досудове врегулювання господарських спорів авіаційними підприємствами доцільно застосовувати лише тоді, коли суб'єкт господарювання впевнений в добросовісності свого контрагента.

Література

1. Господарський процесуальний кодекс України від 6 листопада 1991 р. № 1798-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. – 2016. – № 6. – Ст. 56.

2. Господарське процесуальне право України: підруч. / В. Д. Чернадчук, В. В. Сухонос, В. П. Нагребельний та ін. – Суми: Університетська книга, 2006. – 331 с.

3. Домбровський С. Ф. Організація правової роботи та юридичного обслуговування підприємств: навч. посіб. / С. Ф. Домбровський. – Х.: Консум, 2005. – 396 с.

UDC 346.544; 629.73 (043.2)

Nikoluik A., Avramenko D., student,
National Aviation University, Kyiv
Supervisor: candidate of law Malyshko V. M.

THE DELIMITATION OF AIRSPACE AND OUTER SPACE: THE BASIC THEORETICAL PROBLEMS AND PRACTICE

In modern conditions the acceleration of scientific and technical progress in space there, developing and emerging new types of space relations, which need proper regulation. At the same time undergoing significant changes cosmically complex legal relations connected with the exploration and use of outer space and celestial bodies. In this context, great importance is the search for new possible directions and improvement of existing methods of solving actual space-legal issues to ensure the progressive development of international and national space law.

One of the most complex and controversial issues of legal theory and practice of international space law is a legal issue of delimitation of air and space.

The term «delimitation» comes from the Latin word delimitate, which means separation, identification of boundaries. On the doctrinal level under the delimitation of air space and understand the contract defining the boundaries between air and outer space [1].

Retrospective analysis shows that the issue of separation of air and space is an actual problem of international space law [1] in 1959 - since the creation of the Committee on the use of outer space for peaceful purposes (hereinafter - the UN Committee on Space), which was commissioned to study the nature of legal